

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 02.12.2024

Curtea constituită din:

Președinte: #####

Judecător: #####

Grefier: #####

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de apelantul-pârât #####, împotriva #####, în contradictoriu cu intimații-reclamanți #####, #####, ##### ȘI #####, cauza având ca obiect calcul drepturi salariale.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la prima strigare, au lipsit părțile.

Curtea dispune lăsarea cauzei la a doua strigare, față de lipsa părților.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință, după care:

Curtea reține că s-a acordat termen pentru ca părțile să depună un punct de vedere cu privire la sesizarea ICCJ pentru lămurirea chestiunii de drept: „Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006, lit. A pct.13. preluat în anexa V litera B, din legea 153/2017, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT /DNA, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații judecatori /procurori care ocupa o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. 2 din Legea 304/2022” și constată că niciuna dintre părți nu a depus un punct de vedere în acest sens.

Curtea reține cauza în pronunțare referitor la sesizarea instanței supreme.

C U R T E A,

Situația de fapt și obiectul litigiului:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul ##### la data de 16.12.2022, #####, reclamanții #####, #####, ##### și ##### în contradictoriu cu pârâții #####, ##### și #####, cu citarea #####, au solicitat instanței să dispună:

1. Recalcularea indemnizațiilor de încadrare, conform Legii nr. 71/2015, O.U.G. nr. 20/2016 și după intrarea în vigoare a Legii cadru de salarizare nr. 153/2017, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport de indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. – O.U.G. nr. 27/2006), începând cu data de: 01.01.2018 (#####), 24.12.2019 (##### și #####) și 09.04.2015 (#####) și în continuare;

2. Repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, reprezentat de diferența salariată rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu datele menționate mai sus, raportat la fiecare reclamant în parte, și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare (prin obligarea pârâților la plata, respectiv la alocarea fondurilor necesare plății diferențelor bănești corespunzătoare),

sumă ce va fi actualizată cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective.

Prin sentința civilă ##### a fost admisă excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârâtul #####, pentru perioada anterioară datei de 16.12.2019 și în consecință, au fost respinse pretențiile reclamantelor ##### și ##### anterioare acestei date, ca fiind prescrise.

A fost admisă, în parte, cererea de chemare în judecată formulată de reclamantii #####, și #####, în contradictoriu cu pârâtul #####, s-a dispus obligarea pârâtului ##### să recalculeze indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi salariale cuvenite reclamantelor ##### și #####, conform Legii nr. 71/2015 și a O.U.G. nr. 20/2016, începând cu data de 16.12.2019, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport de indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. – O.U.G. nr. 27/2006), obligarea pârâtului ##### să recalculeze indemnizațiile de încadrare și celelalte drepturi salariale cuvenite reclamantilor ##### și #####, conform Legii nr. 71/2015 și a O.U.G. nr. 20/2016, începând cu data de 24.12.2019, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport de indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. – O.U.G. nr. 27/2006) și obligarea pârâtului Tribunalul Vrancea să plătească reclamantilor diferența dintre drepturile bănești stabilite potrivit celor dispuse în paragraful anterior și drepturile bănești efectiv plătite, actualizată cu indicele de inflație, precum și dobânda legală penalizatoare aferentă diferenței respective, calculată potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 3 alin. (2) - (4) din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, de la data exigibilității obligației de plată a drepturilor salariale restante și până la data plății lor efective.

De asemenea, a fost respinsă cererea de chemare în judecată formulată în contradictoriu cu pârâtii ##### și #####, ca fiind formulată împotriva unor persoane lipsite de calitate procesuală pasivă și s-a luat act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Calea de atac formulată în cauza:

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, în termen legal și motivat, pârâtul #####, prin care a solicitat admiterea căii de atac și, în consecință, schimbarea în parte a sentinței apelate în sensul respingerii ca nefondată a cererii formulate de reclamantii ##### s.a., judecători în cadrul #####, în contradictoriu cu pârâtul #####.

În motivarea apelului, apelantul-pârât a arătat că prima instanță a pronunțat o hotărâre lipsită de temei legal, având în vedere argumentele expuse în continuare, prezentate, de altfel, și în cuprinsul întâmpinării formulate pe fondul cauzei, reclamantii beneficiind de salarizarea maximă prevăzută de lege.

Dacă s-ar considera îndreptățită solicitarea reclamantilor de recalculare a drepturilor salariale cu utilizarea coeficientului 19, acest fapt nu ar produce niciun fel de avantaj reclamantilor deoarece suma care ar rezulta cu titlul de indemnizație brută de bază ar fi mai mare decât maximul indemnizației prevăzută în Anexa 5 la Legea nr. 153/2017 pentru anul 2022, iar reclamantii nu pot beneficia de o sumă mai mare decât acest maxim.

Astfel, din cuprinsul ordinelor de stabilire a salarizării reclamantilor emise până în prezent rezultă că aceștia beneficiază de o indemnizație în cuantumul maxim prevăzut de lege pentru anul 2022, maxim reglementat în Anexa 5 la Legea nr. 153/2017 pentru anul 2022

Imposibilitatea recunoașterii unei indemnizații de bază brute mai mari decât maximul prevăzut pentru anul 2022 rezultă din cuprinsul art. 38 alin. (6) din Legea nr. 153/2017, text ce are următorul continut: „(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”

În condițiile în care textul de lege este extrem de clar, iar rolul judecătorului este acela de aplicare a legii, rezultă că în urma determinării indemnizației de bază a reclamantilor cu luarea în considerare a coeficientului 19 specific procurorilor DIICOT/DNA, și ținând cont de termenul de prescripție al dreptului la acțiune, nu s-ar putea stabili cu începere din 15.12.2019

o indemnizație mai mare decât nivelul maxim prevăzut în lege pentru anul 2022, nivel de care beneficiază deja.

Apelantul-pârât a mai arătat că reclamanții nu au oferit informații relevante pentru a se putea reține temeinicia acțiunii și nu au furnizat probe relevante pentru a reține că la data de 09.04.2015 sau la data de 01.08.2016 exista cel puțin un judecător îndreptățit la stabilirea salarizării cu aplicarea coeficientului 19, în temeiul unei hotărâri judecătorești ce a dobândit caracter definitiv anterior acestor date. Așadar, s-ar fi putut discuta despre consecința juridică reținută de prima instanță doar dacă situația de fapt generată de existența unor hotărâri s-ar fi încadrat în ipoteza de aplicare a Legii nr. 71/2015 sau a art. 31 alin. 1) din OUG nr. 57/2015, astfel cum a fost introdus prin OUG nr. 20/2016.

Însă, cele două categorii de norme legale au în vedere o situație de fapt/juridică existentă în momentul intrării în vigoare a acestora (09.04.2015, respectiv, 01.08.2016), iar nu situații de fapt/juridice ce ar putea lua naștere în viitor ca urmare a unor hotărâri judecătorești.

Totodată, apelantul-pârât a mai menționat că acei coeficienți de multiplicare stabiliți în anexa la OUG nr. 27/2006 la lit. A, pct. 6-13 sunt stabiliți în favoarea unor alte categorii de angajați decât cea din care fac parte reclamanții.

Conținutul dispozițiilor de drept intern invocate și aplicabile în cauză:

Evoluția textelor legale în materie ce reglementează de a lungul timpului, **modul de organizare și salarizare a procurorilor DIICOT/DNA**, care au fost în permanentă asimilați ca salarizare procurorilor ce funcționează în cadrul Parchetului de pe lînga I.C.C.J.

În acest sens o descriere elocventă a evoluției salarizării procurorilor DIICOT/DNA este, după cum urmează :

-Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției – forma anterioară apariției **Legii-cadru nr. 330/2009** – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006.

Art. 1. – (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează salarizarea și alte drepturi ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale și judecătorii, ale procurorilor de la parchetele de pe lîngă aceste instanțe, ale magistraților-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, ale personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, potrivit Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și salarizarea și unele drepturi ale asistenților judiciari.

(2) Salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ. Salarizarea și celelalte drepturi ale procurorilor militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se asigură de aceasta, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ.

Art. 2. – Salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor, ale procurorilor, ale personalului asimilat acestora și ale magistraților-asistenți se stabilesc ținându-se seama de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal.

Art. 3. – (1) Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență. [...]

Art. 11. – (1) Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexă, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii [...]

Art. 40. – Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică începând cu luna aprilie 2006.

Conform **pct. 13 de la lit. A din anexa** “Coeficienții de multiplicare” funcției de “procuror” din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție îi corespunde coeficientul de multiplicare 19,00.

Același coeficient este prevăzut de **pct. 14 de la lit. A din anexă**, pentru funcția de “președinte, procuror general” din cadrul curților de apel, parchetelor de pe lângă curțile de apel.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 a fost abrogată parțial prin art. 48 pct. 7 din Legea-cadru nr. 330/2009, cu excepția art. 10 alin. (8), art. 11 alin. (4), art. 12-14, art. 15 alin. (1), art. 17, art. 22-29, art. 30-31, art. 31¹ alin. (2), art. 32-34 și art. 37-41.

Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 330/2009 – în forma inițială – denumită în continuare Legea-cadru nr. 330/2009 (abrogată de Legea-cadru nr. 284/2010 la 1 ianuarie 2011)

Art. 1. – (1) Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

Art. 12. – (1) Coeficienții de ierarhizare pe baza cărora se stabilesc salariile de bază, soldele funcțiilor de bază și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile și alte drepturi specifice fiecărui domeniu de activitate sunt prevăzuți în anexele nr. I, nr. I/1, nr. I/2, nr. I/3, nr. I/4, nr. II, nr. II/1.1, nr. II/1.2, nr. II/1.3, nr. II/1.4, nr. II/2, nr. II/3, nr. II/4.1, nr. II/4.2, nr. II/4.3, nr. II/4.4, nr. II/4.5, nr. II/4.6, nr. II/4.7, nr. II/5, nr. II/6, nr. II/7, nr. II/8, nr. II/9, nr. II/10, nr. II/11, nr. II/12, nr. II/13, nr. II/14, nr. III, nr. III/1, nr. III/2, nr. III/3, nr. III/4, nr. IV, nr. IV/1A, nr. IV/1B, nr. IV/1C, nr. IV/2, nr. IV/3A, nr. IV/3B, nr. IV/4, nr. IV/5, nr. IV/6, nr. V, nr. V/1, nr. V/2, nr. V/3, nr. V/3A, nr. V/4, nr. VI, nr. VI/1-7, nr. VII, nr. VII/1, nr. VIII, nr. VIII/1, nr. IX, nr. IX/1, nr. IX/2, nr. IX/3, nr. IX/4, nr. X, nr. X/1, nr. XI, nr. XI/1, nr. XII, nr. XII/1, nr. XII/2, nr. XII/3 și nr. XIII. [...]

(3) În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.

Art. 30 alin. (5) “În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice – în forma inițială – denumită în continuare **Legea-cadru nr. 284/2010**.

Art. 10. – (1) Salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare cu valoarea de referință, rotunjindu-se din leu în leu în favoarea salariatului.

În alin. (2) au fost prevăzuți coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare. [...]

Art. 11. – (1) Clasele de salarizare și coeficienții de ierarhizare pe baza cărora se stabilesc salariile de bază, soldele/salariile de funcție și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile și alte drepturi specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, precum și pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii sunt prevăzuți în anexele nr. I-VIII [...].

Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice – în forma inițială – denumită în continuare **Legea nr. 285/2010**

Art. 1. – (1) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții [...].

Art. 4 [...] (2) În anul 2011 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, denumită în continuare lege-cadru.

Legea nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar – în forma inițială – Legea nr. 283/2011

Art. unic pct. 2. “După articolul unic, care devine articolul I, se introduce un nou articol, articolul II, cu următorul cuprins:

Art. II. – Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează:

Art. 1. – (1) În anul 2012, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2011. (...)

Art. 4 [...] (2) În anul 2012 nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale – în forma inițială – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 (abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017 la 1 iulie 2017)

Art. 1. – (1) Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare – în forma inițială – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012

Art. 1. – În anul 2013 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna decembrie 2012 drepturile prevăzute la art. 1 și art. 3-5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012.

Art. 2. – Prevederile art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, și ale art. 1 alin. (4) și (5), art. 2, 3, art. 4 alin. (1) și (2), art. 6, 7, 9, 11, art. 12 alin. (2) și art. 13 ale art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice – în forma inițială – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013

Art. 1. – (1) În anul 2014, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2013 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice – în forma inițială – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014

Art. 1. – (1) În anul 2015, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2014 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pe anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice – denumită în continuare Legea nr. 71/2015

1. La articolul 1, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal- bugetare – în forma inițială – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015.

Art. 1. – (1) În anul 2016, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative – denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016.

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal- bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduc șase noi articole, articolele 3¹-3⁶, cu următorul cuprins:

Art. 3¹. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.[...]

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale, denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016

Art. I. [...] 2. La articolul 3¹, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alineatele (1¹)-(1⁴), cu următorul cuprins:

(1¹) Sintagma “fiecare funcție” prevăzută la alin. (1) reprezintă funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.[...].

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative – în forma inițială, denumită în continuare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017.

Art. 1. – (1) În perioada 1 martie-31 decembrie 2017 se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna februarie 2017 quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară, precum și quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice – forma în vigoare începând cu 22 mai 2018, denumită în continuare Legea-cadru nr. 153/2017.

Art. 12 (1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I-IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite.

(2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I-VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.[...].

Art. 38. – (1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(4) În perioada 2019-2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h) (...)

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

(6¹) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia.

Art. 44. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: [...]

Legea-cadru nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, **nr. 877 din 28 decembrie 2010**, cu modificările și completările ulterioare.

La aceste acte normative se adauga si prevederile art. 79¹alin 1, 2, 10, 11, si art. 80 alin 1, 2 , art. 82 si art. 87 alin 1, 2, 9, 9¹, din legea 304/2004 de organizare judiciara, dupa cum urmeaza:

Art 79¹ “ (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului.

(2) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al acestei direcții, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(10) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procurorul revine la parchetul de unde provine.

(11) De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.”

Art. 80 “(1) Direcția Națională Anticorupție este specializată în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercita atribuțiile pe întreg teritoriul României și funcționează pe lângă **Înalta Curte de Casație și Justiție**.

(2) Direcția Națională Anticorupție se organizează ca structura autonomă în cadrul Ministerului Public și este coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Art.82 “ (1) Direcția Națională Anticorupție este condusă de un procuror-șef, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de 2 adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În activitatea sa, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție este ajutat de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție este ordonator principal de credite.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Direcției Naționale Anticorupție se asigură de la bugetul de stat.”

Art. 87 “(1) Direcția Națională Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție, la propunerea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, în urma concursului organizat în acest sens, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, *cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.*

(9) La data încetării activității în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine.

9^1) De la data revenirii la parchetul de unde provin, procurorii care au activat în cadrul Direcției Naționale Anticorupție își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul direcției.

Din economia textelor legale, enumerate anterior rezulta faptul ca procurorii DIICOT/DNA, provin fie din **rindul judecatorilor sau procurorilor** si pe data cit indeplinesc aceasta functie sunt asimilati ca si gard profesional si salarizare procurorilor din cadrul Parchetului de pe linga ICCJ, iar ulterior revin la gradul profesional si salarizarea detinuta anterior promovarii in structura DIICOT /DNA.

In legea 153/2017, indemnizatia procurorilor din cadrul Parchetului de pe linga ICCJ, **este** prevazuta in anexa V, litera B, pct 1, prin urmare dupa intrarea in vigoare a legii 153/2017 procurorii DIICOT /DNA sunt salarizati dupa aceasta grila corespunzatoare procurorilor din cadrul Parchetului de pe linga ICCJ, la fel ca si in cazul legislatiei anterioare.

Prin urmare ideea care se desprinde din evolutia textelor legale in materia salarizarii procurorilor DIICOT /DNA de la infiintarea sa in 2002 si pina in prezent este aceea ca acestia sunt salarizati si beneficiaza si vor beneficia de drepturile salariale prevazute pentru un procuror ce functioneaza la Parchetul de pe Linga ICCJ, indiferent de sediul materiei unde este reglementata aceasta salarizare sau evolutia actelor normative, fie ele ordonante de urgenta sau legile salarizarii.

Jurisprudența relevantă în această materie:

Decizia nr. 13/13.03.2023, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a ICCJ, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.254/1/2022 a decis:

„ *Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești - Secția I civilă, în Dosarul nr. 3.542/120/2021, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în interpretarea dispozițiilor art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu*

modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Dreptul reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații care ocupau o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017. „

Decizia nr. 4 din 11 martie 2024, completul competent sa judece recursul în interesul legii al Înaltei Curți de Casație și Justiție în Dosar nr. 2393/1/2023, a decis:

„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că:

Drepturile acordate judecătorilor și procurorilor, prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând diferențe rezultate din utilizarea coeficienților de multiplicare prevăzuți la nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, au natura juridică a unor despăgubiri.

Cuantumul acestor despăgubiri este supus plafonului prevăzut de art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dacă depășirea acestuia este determinată de utilizarea coeficienților de multiplicare menționați.

Indemnizațiile de încadrare la care se face raportarea sunt cele cuprinse în anexa nr. V cap. I din Legea-cadru nr. 153/2017 și care corespund funcției, gradului profesional, vechimii în funcție și gradației fiecărui judecător sau procuror în parte.”

Decizia nr. 80/11.12.2023, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a ICCJ, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.254/1/2022 referitor la interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare a decis:

„Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în consecință: În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”

Motivele de admisibilitate a sesizării:

Prin prisma dispozițiilor art.519 din noul Cod de procedură civilă, Curtea constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor de admisibilitate:

-existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță. În speță este vorba de un litigiu în materia litigiilor de munca, soluționat în primă instanță de tribunal, împotriva sentinței pronunțate fiind exercitată calea de atac a apelului, cauza nefiind susceptibilă de recurs.

-existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Intimata-reclamanta a solicitat: -obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare conform Legii nr. 71/2015 și O.U.G. nr. 20/2016, începând cu

02.03.2022, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport de indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T.), precum și obligarea pârâtului la plata drepturilor bănești reprezentând diferențele dintre sumele încasate și sumele cuvenite, astfel: începând cu data de 02.03.2022 și pentru viitor, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectoriale de 605,225 lei (respectiv valoarea de referință sectorială recunoscută prin ordinele emise de ordonatorul principal Ministerul Justiției), sumă actualizată cu indicele de inflație și la care să se aplice dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective; repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, prejudiciu reprezentat de diferența salarială rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu 02.03.2022 și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare, prin obligarea pârâtului la plata sumelor bănești corespunzătoare, sumă ce va fi actualizată cu indicele de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective.

-obligarea pârâtului Tribunalul Constanța la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și O.G. nr. 10/2007, începând cu data de 21.02.2020 până la data de 01.03.2022, inclusiv, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform O.G. nr. 10/2007, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective.

-obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și O.G. nr. 10/2007, începând cu data de 02.03.2022 și în continuare, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform O.G. nr. 10/2007, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective.

Avind în vedere petitul acțiunii, precum și soluția pronunțată în fond raportat la considerentele de fapt și de drept reținute în motivarea acesteia Curtea considera necesară a se lămurii problema de drept și anume:

„Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006, lit. A pct.13. preluat în anexa V litera B, din legea 153/2017, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT /DNA, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații judecătorești /procurori care ocupa o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. 2 din Legea 304/2022.”

Problema de drept care face obiectul sesizării este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unei chestiuni de drept în curs de soluționare. Mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept răspunde intenției legiuitorului de a preveni practica neunitară a instanțelor de judecată în materie.

Curtea apreciază că nu suntem în situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit, în mod constant, această chestiune. Din verificările efectuate, nu s-a putut identifica o practică judiciară conturată și constantă, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile este incident.

Partile nu au formulat puncte de vedere cu privire la sesizare.

Punctul de vedere al completului de judecată:

Curtea constată că obiectul cererii de chemare în judecată l-a constituit :

„-obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare conform Legii nr. 71/2015 și O.U.G. nr. 20/2016, începând cu 02.03.2022, luând în considerare coeficientul de multiplicare 19,000 (diferențe de drepturi salariale în raport de indemnizațiile procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T.), precum și obligarea pârâtului la plata drepturilor bănești reprezentând diferențele dintre sumele încasate și sumele cuvenite, astfel: începând cu data de 02.03.2022 și pentru viitor, cu luarea în considerare a unei valori de referință sectoriale de 605,225 lei (respectiv valoarea de referință sectorială recunoscută prin ordinele emise de ordonatorul principal Ministerul Justiției), sumă actualizată cu indicii de inflație și la care să se aplice dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective; repararea prejudiciului creat prin neaplicarea dispozițiilor legale, prejudiciu reprezentat de diferența salarială rezultată dintre noua indemnizație de încadrare și indemnizația actuală de încadrare începând cu 02.03.2022 și în continuare, până la plata efectivă a noii indemnizații de încadrare, prin obligarea pârâtului la plata sumelor bănești corespunzătoare, sumă ce va fi actualizată cu indicii de inflație și la care se va aplica dobânda legală penalizatoare, până la data plății efective.

-obligarea pârâtului Tribunalul Constanța la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și O.G. nr. 10/2007, începând cu data de 21.02.2020 până la data de 01.03.2022, inclusiv, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform O.G. nr. 10/2007, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective.

-obligarea pârâtului Tribunalul Ilfov la recalcularea indemnizației de încadrare, respectiv la plata conform Legii nr. 71/2015 și O.G. nr. 10/2007, începând cu data de 02.03.2022 și în continuare, și după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, luând în considerare salariile majorate în acord cu nivelul maxim de salarizare, prin aplicarea la indemnizația de încadrare brută lunară a majorărilor de 2%, 5% și 11% conform O.G. nr. 10/2007, sume actualizate cu rata inflației și la care se adaugă dobânda legală penalizatoare de la data scadenței lunare a fiecărei sume și până la data plății efective.”.

Curtea retine faptul ca in cauza problema de drept supusa atentiei I.C.C.J, a fost antamata partial si nedefinita in mod clar in cadrul considerentelor deciziilor pronuntate de catre I.C.C.J ,in recurs in interesul legii sau pentru lamurirea unor chestiuni de drept, asa cum rezulta din cele ce vor fi expuse in continuare.

Sub aspectul Jurisprudentei Curții Constituționale urmeaza a fi retinute ca relevante:

Din perspectiva jurisprudenței instanței constituționale, pot fi evocate sub acest aspect cele reținute în considerentele Deciziei nr. 561 din 14 aprilie 2009:

"Deși judecătorii și procurorii fac parte din sistemul justiției, poziția celor două categorii profesionale este diferită în procesul de înfăptuire a justiției. Însăși Legea fundamentală reglementează statutul judecătorilor diferit de cel al procurorilor. În timp ce statutul judecătorilor este prevăzut în cadrul secțiunii 1 «Instanțele judecătorești», statutul procurorilor este prevăzut în secțiunea a 2-a «Ministerul Public». Această diferențiere nu este esențială, deoarece ambele secțiuni fac parte din același capitol intitulat «Autoritatea judecătorească», dar este suficientă pentru a permite legiuitorului să stabilească conform voinței sale, ținând seama și de particularitățile celor două categorii profesionale, salarizarea judecătorilor și procurorilor."

Totodată, în cuprinsul **Deciziei nr. 861 din 16 iunie 2009**, Curtea Constituțională a reținut:

"Esențială în definirea cadrului juridic analizat este stabilirea gradului instanțelor sau parchetelor pe lângă care magistrații, fie ei procurori, judecători sau magistrați-asistenți, funcționează. Astfel, atât Direcția Națională Anticorupție, cât și Direcția de Investigare a Infraacțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe când instanțele care judecă cauzele

instrumentate de aceste structuri nu sunt întotdeauna la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție (spre exemplu, competența de judecată în cazul infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene aparține judecătorilor, iar cea de urmărire penală Direcției Naționale Anticorupție).

Conferirea acestei poziții superioare în ierarhia parchetelor a celor două structuri legitimează din punct de vedere constituțional salarizarea diferită a procurorilor care le compun în raport cu alți magistrați aflați la parchete sau instanțe superioare, chiar dacă, în fapt, aceștia au aceeași vechime în funcția de judecător sau procuror. Rezultă că aceste categorii de magistrați nu se află în aceeași situație juridică, astfel încât tratamentul juridic aplicat acestora din punctul de vedere al salarizării nu poate fi decât diferit.

Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că o atare diferențiere este una justificată în mod obiectiv și rațional și că discriminarea salarială ar fi apărut numai atunci când legiuitorul nu ar fi ținut cont de poziția superioară a parchetului sau instanței de judecată, după caz."

Considerentele **Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016**, s-a reținut că principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, aceeași gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil - salariul de bază/indemnizația de încadrare - trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, aceeași gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii să aibă indemnizații de încadrare diferite.

Se impun a fi avute în vedere în acest sens rationamentele Curții Constituționale a României exprimate în cadrul **Deciziei nr. 794/2016**, cât și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate în cadrul Decizia nr. 49/2018, în privința art. 3' din O.U.G. nr. 57/2015. Chiar dacă cele două decizii au fost pronunțate raportat la prevederile O.U.G. nr. 57/2015, mecanismul de determinare a nivelului la care se poate realiza egalizarea salariului între persoane care ocupă funcții similare, este aplicabil *mutatis mutandis* și în aplicarea Legii nr. 153/2017.

Din considerentele **Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016**, reiese că acestea au avut în vedere exclusiv faptul că la aplicarea dispozițiilor privind maximizarea trebuie avute în vedere hotărârile judecătorești care au ca efect majorarea indemnizației de încadrare și care vizează întreaga familie ocupațională.

Doar în aceste situații maximizarea se face la nivelul categoriei profesionale și familiei ocupaționale, reținând Curtea cu acea ocazie că o hotărâre care are legătură cu modul de stabilire a drepturilor salariale/indemnizațiilor lunare care este comun la nivelul familiei ocupaționale, trebuie avută în vedere și recunoscută cu ocazia maximizării la nivelul întregii familii ocupaționale.

Dezlegările instanței de contencios constituțional din cuprinsul **Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016**, sunt integrate în prezent de normele de la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării cu salariul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

În prezenta cauza se pune problema, așa cum a aratat instanța de fond în considerentele sentinței civile criticate prin apelurile declarate în cauza, dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006, lit. A pct.13. preluat în anexa V litera B, din legea 153/2017, are natura juridică a **indemnizației de încadrare brute lunare** pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT /DNA, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr.

153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către **magistrații judecatori /procurori care ocupa o "funcție similară"** cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. 2 din Legea 304/2022.

În acest sens se poate reține în cauza similitudinea situației reglementate de către **legea 303/2004 și ulterior legea 303/2022**, în care se afla judecătorii și procurorii, care fac parte din categoria magistraților care îndeplinesc condițiile legale, de vechime, grad și funcție pentru a fi selectați și numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, în raport cu cea a judecătorilor și procurorilor ce au fost numiți în cadrul S.I.I.J.

S-a reținut la considerentele **171, 172, 174 și 175 din decizia 13/13.03.2023**, modul în care s-a făcut conform legii numirea, condițiile ce trebuiau îndeplinite conform legii privind gradul profesional și vechimea în funcție precum și concluzia ca numai judecătorii și procurorii care, *în intervalul de referință 16 octombrie 2018-14 martie 2022, au îndeplinit, în mod cumulativ, cel puțin condițiile legale anterior analizate, respectiv cel puțin gradul de judecător de curte de apel sau procuror de parchet de pe lângă curtea de apel și o vechime efectivă de minimum 18 ani în funcția de judecător sau procuror, ar putea pretinde că aplicarea normei de la art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 a creat efecte discriminatorii în privința lor, întrucât legiuitorul s-a abătut de la principiile de la art. 6 lit. b) - nediscriminare - din Legea-cadru nr. 153/2017 și, ca atare, să invoce respectarea principiului egalității - art. 6 lit. c) din același act normativ, prin acordarea echivalentului indemnizației de încadrare suplimentar recunoscute doar în favoarea procurorilor numiți în cadrul S.I.I.J., pe durata funcționării acestei structuri.*

Totodată în considerentele deciziei nr. 4/2024 a I.C.C.J., s-a statuat după cum urmează :

S-a stabilit faptul că, dacă nivelul valorii de referință sectorială este același, indiferent de nivelul instanței sau parchetului la care funcționează și indiferent de funcția ocupată, **coeficienții de multiplicare sunt diferiți** și reprezintă reperul care asigură dezideratul diferențierii veniturilor, în considerarea nivelului instanței sau al parchetului și a funcției ocupate, având o aplicabilitate restrânsă numai la anumiți destinatari ai legii.

Spre deosebire de valoarea de referință sectorială, ca reper unic de referință în sectorul în care este incident, „**celălalt element component al indemnizației de încadrare/salariului de bază – coeficientul de multiplicare** – constituie reperul în funcție de care se realizează dezideratul diferențierii veniturilor magistraților și ale altor categorii de personal din sistemul justiției, în considerarea fie a nivelului instanței/parchetului la care își desfășoară activitatea, fie a funcției pe care o ocupă; ca atare, el nu are aplicabilitate generală, ci dimpotrivă, una restrânsă la sfera anumitor beneficiari ai legii”

Prin urmare ca și în cazul, *dreptului reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004- coeficientul de multiplicare-*, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sau în cadrul Direcției Naționale Anticorupție de asemenea în considerentele aceleși decizii s-a statuat ca - **coeficienții de multiplicare-** constituie elementul component variabil, având o aplicabilitate **restrânsă la sfera anumitor beneficiari**, prin intermediul cărora se realizează o diferențiere a veniturilor în raport cu nivelul instanței sau al parchetului și cu funcția ocupată stabilind faptul că prin respectarea acestor coeficienți prevăzuți de legiuitor se asigură premisa respectării principiului ierarhizării, pe verticală și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, exact ca și în cazul *dreptului reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004*, reținut în cadrul considerentelor deciziei 13/13.03.2023 a I.C.C.J.

Tot în considerentele deciziei nr 4/2024 , RIL a ICCJ , sa statuat fatul ca despăgubirile stabilite prin hotărâri judecătorești definitive *reprezintă echivalentul unor diferențe salariale calculate prin aplicarea unor anumiți coeficienți de multiplicare prevăzuți de lege, ca element component variabil pentru determinarea indemnizațiilor de încadrare*, în raport cu

dezlegările date de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 mai sus analizată, trebuie să se țină seama de dispozițiile legale incidente în privința acestor diferențe de drepturi salariale, inclusiv de prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, de îndată ce dispozițiile acestui act normativ și ale anexelor sale devin aplicabile.

Acest aspect vine în contradicționalitate cu aceleași rationamente juridice reținute în cuprinsul deciziei nr 13/13.03.2023 a ICCJ, în care s- a reținut faptul ca dreptul *reglementat de art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004, tot ca si componenta a determinării indemnizațiilor de încadrare a procurorilor din cadrul SIIJ,*(practic similara cu cea a judecătorilor și *procurorilor numiți în cadrul DNA /DIICOT), reprezintă o excepție prin faptul că legiuitorul a ales să introducă în favoarea procurorilor din cadrul S.I.I.J. **această indemnizație de încadrare suplimentară** în cuprinsul Legii nr. 304/2004, iar nu prin modificarea Legii-cadru nr. 153/2017, reprezintă o constatare ce permite interpretului legii să extragă două concluzii:*

„(i) că procurorii cu funcții de execuție, numiți de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în cadrul S.I.I.J., după parcurgerea procedurii de concurs ce era prevăzută de art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004, au beneficiat de o indemnizație lunară de încadrare stabilită atât în temeiul Legii-cadru nr. 153/2017 (anexa nr. V capitolul I lit. B nr. 1), cât și prin aplicarea art. 88² alin. (5) din Legea nr. 304/2004 cu care prima era suplimentată; și

(ii) că această indemnizație de încadrare suplimentară stabilită prin Legea nr. 304/2004, ca efect al voinței legiuitorului de a o încorpora în Legea nr. 304/2004, iar nu de a modifica Legea-cadru nr. 153/2017, este sustrasă de la aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât nu este acordată prin legea-cadru, ci printr-un alt act normativ.(considerentul 129, decizia 13/13.03.2023 a ICCJ)”

Aceasta interpretare contradictorie din cadrul celor doua decizii nr 4/2024 RIL , a ICCJ versus celor ale deciziei nr 13/13.03.2023 a ICCJ a normelor legale atit din cadrul legii 153/2017 cit si a dispozitiilor similare din legea 303/2004 si legea 303/2022 care reglementeaza in mod similar ca si mod de dobindire atit a dreptului prevăzută de art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004, pentru procurorii SIIJ, cit si a coeficientului de multiplicare in cazul procurorilor din cadrul DNA /DIICOT, caracterizate fiind ambele ca si componente variabile ale indemnizatiei de incadrare specifice unei anumite categorii de magistrati aflati in conditii similare de grad, functie , vechime in functie, din cadrul aceleasi familii „justitie”, rezulta cu prisosinta din considerentele nr. 164, din cuprinsul deciziei nr 13/13.03.2023 a ICCJ, care fac referenta la similitudinea dintre cele doua componente variabile indemnizantie de incadrare (dreptului prevăzută de art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004, pentru procurorii SIIJ, cit si a coeficientului de multiplicare in cazul procurorilor din cadrul DNA /DIICOT).

„164.Cu titlu de exemplu, se poate face trimitere, pentru comparație, la coeficienții de multiplicare ce se regăsesc în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, pentru judecători și pentru procurori (coeficienți aplicabili în perioada în care valoarea de referință sectorială și coeficienții de multiplicare erau criterii legale esențiale pentru stabilirea drepturilor salariale ale magistraților, potrivit art. 3 din acest act normativ); aceeași concluzie este valabilă și în prezent, în contextul Legii-cadru nr. 153/2017, așa cum reiese din observarea celor prevăzute la capitolul 1 lit. A (pentru judecători și magistrați-asistenți) și lit. B (pentru procurori) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, ceea ce permite constatarea nivelului maxim al indemnizației de încadrare stabilit pentru fiecare dintre cele două categorii de magistrați, având același grad profesional. „

Necesitatea lamuririi problemei de drept, care rezulta din contradicționalitatea considerentelor celor doua decizii nr 4/2024 a ICCJ referitoare la coeficientul de multiplicare 19, deja recunoscut prin hotaririle judecatoresti in cazul judecătorilor și procurorilor din cadrul DNA/DIICOT, prin similitudine cu dreptul prevăzută de art. 88⁵ din Legea nr. 304/2004, pentru procurorii SIIJ, in sensul de a se transa **atit asupra aplicabilitatii dispozitiilor art 38 alin 6 din legea 153/2017** in mod diferit pentru doua componente variabile similare ale indemnizatiei de incadrare a celor doua categorii de magistrati din cadrul acelelasi familii ocupationale, **cit si cu privire la modul in care pe viitor pot fi**

aplicabile dispozițiile considerentelor 169-180, din decizia 13/13.03.2023 a ICCJ, în cazul coeficientului de multiplicare 19 prin raportare la dispozițiile art 79¹alin 1, 2, 10, 11, și art 80 alin 1, 2, art. 82 și art 87 alin 1, 2, 9, 9¹, din legea 304/2004 de organizare judiciară.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006, lit. A pct.13. preluat în anexa V litera B, din legea 153/2017, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT /DNA, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații judecatori /procurori care ocupa o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. 2 din Legea 304/2022”

Totodata se impune a se stabili faptul dacă coeficientul de multiplicare 19, ca și componenta varianta variabila a indemnizație de încadrare stabilită prin Legea nr. 304/2004, ca efect al voinței legiuitorului de a o încorpora în Legea nr. 304/2004, iar nu de a modifica Legea-cadru nr. 153/2017, este sustrasă de la aplicabilitatea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât nu este acordată prin legea-cadru, ci printr-un alt act normativ. (considerentul 129, decizia 13/13.03.2023 a ICCJ) ”

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În temeiul **art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2014**, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă coeficientul de multiplicare 19,000, stabilit în anexa la OUG nr. 27/2006, lit. A pct.13. preluat în anexa V litera B, din Legea 153/2017, are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul DIICOT /DNA, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații judecatori /procurori care ocupa o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și raportat la art. 86 alin. 2 din Legea nr. 304/2022.

În temeiul **art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024** raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune suspendarea judecării prezentei cauze privind pe apelantul-pârât #####, având #####, cu sediul în #####, împotriva sentinței civile nr. #####, în contradictoriu cu intimații-reclamanți #####, având #####, #####, având #####, #####, având ##### ȘI #####, #####, toți cu domiciliul procesual ales la #####, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 02.12.2024.

Președinte,
#####

Judecător,
#####

Grefier,
#####